Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 6 d.*

„Konkurencija — Karteliai — EEE natrio chlorato rinka — Iš dalies keičiantis sprendimas, kuriuo sumažinama nustatyta dalyvavimo kartelyje trukmė — Baudos dydžio apskaičiavimas — Senatis — Reglamento (EB) Nr. 1/2003 25 straipsnis“

Byloje T-250/12

Corporación Empresarial de Materiales de Construcción, SA, anksčiau *Uralita*, SA, įsteigta Madride (Ispanija), atstovaujama advokato K. Struckmann ir baristerės G. Forwood,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą N. von Lingen, R. Sauer ir J. Bourke, vėliau M. Sauer ir J. Norris-Usher,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2012 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimo C(2012) 1965 *final*, kuriuo iš dalies keičiamas 2008 m. birželio 11 d. Sprendimas C(2008) 2626 galutinis dėl procedūros pagal [SESV 101] straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.695 – Natrio chloratas), 1 straipsnio 2 dalį ir 2 straipsnį

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise (pranešėjas),

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. lapkričio 7 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Corporación Empresarial de Materiales de Construcción, SA*, anksčiau *Uralita, SA*, – pagal Ispanijos teisę įsteigta akcinė bendrovė. 1992 m. ji įsteigė *Aragonesas Industrias y Energía, SA*. Iki 1994 m. ši akcinė bendrovė visiškai priklausė ieškovei. 1994 m. gruodžio mėn. visą šios akcinės bendrovės vykdytą su chemijos produktais susijusią veiklą ji perdavė anksčiau įsteigtai kontroliuojančiajai bendrovei *Energía y Industrias Aragonesas EIA, SA* (toliau – EIA), 2003 m. po susijungimo EIA buvo prijungta prie ieškovės ir ši akcinė bendrovė vėl jai visiškai priklausė. 2005 m. birželio 2 d. ji perleido šią akcinę bendrovę, tapusią *Aragonesas Industrias y Energía, SAU* (toliau – *Aragonesas*), bendrovei *Ercros Industrial, SAU* (toliau – *Ercros*).

2 2003 m. kovo 28 d. Švedijoje įsteigtos bendrovės *EKA Chemicals AB* (toliau – EKA) atstovai, remdamiesi Komisijos pranešimu apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155, toliau – 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo), pateikė prašymą atleisti nuo baudos arba ją sumažinti, kiek tai susiję su karteliu natrio chlorato pramonėje.

3 2003 m. rugsėjo 30 d. Europos Bendrijų Komisija, remdamasi 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 15 dalimi, priėmė sprendimą EKA taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos.

4 2004 m. rugsėjo 10 d. Komisija kelioms įmonėms, tarp jų ir *Aragonesas*, išsiuntė prašymus pateikti informacijos pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnio 2 dalį. 2004 m. gruodžio 3 ir 9 d. *Aragonesas* atsakė į šiuos prašymus pateikti informacijos.

5 Nuo 2006 m. lapkričio 13 d. iki 2008 m. balandžio 11 d. pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalį Komisija išsiuntė prašymus pateikti informacijos kelioms įmonėms, tarp jų ir *Aragonesas*, t. y. 2006 m. lapkričio 13 d., 2007 m. vasario 8 d., 2007 m. kovo 12 d. ir 2008 m. balandžio 11 d., o ieškovei – 2007 m. vasario 8 d., 2007 m. balandžio 20 d. ir 2008 m. balandžio 11 d.

6 2007 m. liepos 27 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus, tarp kurio adresačių buvo nurodytos ir *Aragonesas* ir ieškovė. Per nustatytą terminą jos Komisijai atsiuntė savo pastabas dėl pranešimo apie kaltinimus.

7 2007 m. lapkričio 20 d. ieškovė įgyvendino savo teisę būti Komisijos išklausyta žodžiu.

8 2008 m. birželio 11 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2008) 2626 *final* dėl procedūros pagal [SESV 101] straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.695 – Natrio chloratas) (toliau – 2008 m. sprendimas). Tame sprendime Komisija nusprendė, kad *Aragonesas* dalyvavo atliekant nagrinėjamus antikonkurencinius veiksmus nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d.

9 Pirma, kiek tai susiję su ieškove, 2008 m. sprendimo 416–426 ir 455–468 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad ieškovė tiesiogiai ir netiesiogiai, t. y. per EIA, darė lemiamą įtaką *Aragonesas* strateginei orientacijai ir bendrai komercinei politikai. Antra, Komisija nusprendė, kad, atsižvelgiant, pirma, į prezumpciją, pagal kurią EIA darė lemiamą įtaką *Aragonesas*, nes pažeidimo darymo metu jai priklausė visas *Aragonesas* kapitalas, ir, antra, į kitus 2008 m. sprendime nurodytus veiksnius, EIA iš tikrųjų darė lemiamą įtaką bent *Aragonesas* elgesiui, todėl kaip subjektas, kuris kartu su *Aragonesas* sudarė vieną pažeidimą dariusią įmonę, EIA buvo atsakinga už tos įmonės neteisėtus veiksmus. Kadangi

2003 m. EIA buvo prijungta prie ieškovės, ji teisiniu ir ekonominiu požiūriu perėmė EIA teises, Komisija nusprendė, kad dėl šios priežasties EIA atsakomybė už *Aragonesas* neteisėtus veiksmus perėjo ieškovei.

10 Todėl 2008 m. sprendimo 469 ir 487–489 konstatuojamosiose dalyse Komisija pripažino *Aragonesas* ir ieškovę bendrai ir solidariai atsakingomis už pažeidimą, kurį pirmoji darė nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d.

11 Taigi 2008 m. sprendimo 1 straipsnio g ir h punktuose Komisija nusprendė, kad *Aragonesas* ir ieškovė pažeidė SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, nes nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d. buvo visų susitarimų šalis ir dalyvavo atliekant visus suderintus veiksmus.

12 2008 m. sprendimo 2 straipsnio f punkte Komisija *Aragonesas* ir ieškovei skyrė bendrai ir solidariai mokėtiną 9 900 000 EUR baudą.

13 2008 m. sprendimo 4 straipsnyje Komisija išvardijo to sprendimo adresates, tarp kurių buvo nurodytos *Aragonesas* ir ieškovė.

14 2008 m. rugpjūčio 26 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarija gavo *Aragonesas* ieškinį dėl 2008 m. sprendimo panaikinimo, kiek jis su ja susijęs. Šis ieškinys buvo įregistruotas suteikiant bylos numerį T-348/08. Iš esmės *Aragonesas* ginčijo, kad dalyvavo atliekant aptariamus antikonkurencinius veiksmus nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d., todėl ir visą jai skirtos baudos dydį.

15 2008 m. rugpjūčio 26 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarija gavo ieškovės ieškinį dėl 2008 m. sprendimo panaikinimo, kiek jis su ja susijęs. Šis ieškinys buvo įregistruotas suteikiant bylos numerį T-349/08. Iš esmės ieškovė ginčijo Komisijos sprendimą jai priskirti neteisėtą elgesį, kuriuo kaltinama *Aragonesas*, ir skirti bendrai ir solidariai su ja mokėtiną baudą.

16 2008 m. rugsėjo 16 d. ieškovė laikinai sumokėjo 2008 m. sprendime jai bendrai ir solidariai su *Aragonesas* skirtą baudą.

17 2011 m. spalio 25 d. Sprendime *Aragonesas Industrias y Energía / Komisija* (T-348/08, Rink., toliau – Sprendimas *Aragonesas*, EU:T:2011:621) Bendrasis Teismas nusprendė:

„1. Panaikinti 2008 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimo C(2008) 2626 galutinis dėl procedūros pagal [SESV 101] straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla COMP/38.695 – Natrio chloratas) 1 straipsnio g punktą tiek, kiek Europos Bendrijų Komisija jame konstatavo, kad [*Aragonesas*] darė pažeidimą per laikotarpius, pirma, nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir, antra, nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d.

2. Panaikinti Sprendimo C(2008) 2626 galutinis 2 straipsnio f punktą tiek, kiek jame nustatyta 9 900 000 eurų bauda.

3. Atmesti likusią ieškinio dalį.

<…>“

18 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) 247 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad „pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia priimti kaip iš dalies pagrįstą, nes Komisija padarė klaidą [2008 m.] sprendime darydama išvadą, kad [*Aragonesas*] dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, pirma, nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir, antra, nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d.“.

19 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) 258 punkte Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į to sprendimo 247 punkte padarytas išvadas, nusprendė, kad „reikia priimti kaip pagrįstą antrojo ieškinio pagrindo antrą dalį, susijusią su tuo, kad Komisija padarė vertinimo klaidą nustatydama ieškovės dalyvavimo darant pažeidimą trukmę“.

20 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) 302 punkte dėl ieškinio antrojo pagrindo Bendrasis Teismas nusprendė, kad „reikia priimti dalį antrojo pagrindo, kiek jis susijęs su tuo, kad ieškovės padaryto pažeidimo trukmė, kuria rėmėsi Komisija apskaičiuodama jai skirtą baudą, [buvo] nustatyta klaidingai“.

21 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) 303 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad „reikia priimti dalį prašymo panaikinti [2008 m.] sprendimą, kiek jis susijęs, pirma, su tuo, kad Komisija to sprendimo 1 straipsnyje nusprendė, jog [*Aragonesas*] dalyvavo darant pažeidimą nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d., ir, antra, su tuo, kad to sprendimo 2 straipsnyje Komisija nustatė 9 900 000 eurų baudą“.

22 Galiausiai 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) 307 punkte Bendrasis Teismas priminė būtent tai, kad Komisija turėjo atsižvelgti į to sprendimo 303 punkte padarytų išvadų padarinius.

23 2011 m. spalio 25 d. Sprendimu *Uralita / Komisija* (T-349/08, toliau – Sprendimas *Uralita*, EU:T:2011:622) Bendrasis Teismas atmetė visą ieškovės ieškinį kaip nepagrįstą.

24 2011 m. gruodžio 5 d. dokumentu Komisija ieškovei ir *Aragonesas* pranešė, kokių priemonių ketina imtis atsižvelgdama į 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) sukeliamus padarinius. Šiuo klausimu dėl *Aragonesas* ji nurodė, kad, atsižvelgdama į pažeidimo laikotarpį, patvirtintą šio sprendimo 17 punkte minėtame Sprendime *Aragonesas* (EU:T:2011:621), ketina siūlyti Komisijos narių kolegijai jai skirti kitokio dydžio baudą pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį. Dėl ieškovės Komisija nurodė, kad nors šio sprendimo 23 punkte minėtame Sprendime *Uralita* (EU:T:2011:622) Bendrasis Teismas atmetė visą ieškovės ieškinį, todėl 2008 m. sprendimu ieškovei skirta bauda lieka galioti, ji ketina siūlyti Komisijos narių kolegijai, pirma, pakeisti pažeidimo, kurį darant ji dalyvavo, trukmę taip, kad ji sutaptų su *Aragonesas* dalyvavimo darant pažeidimą trukme, ir, antra, dėl šios priežasties sumažinti ieškovei bendrai ir solidariai su *Aragonesas* skirtą baudą. Kartu su 2011 m. gruodžio 5 d. raštu Komisija išsiuntė atitinkamai ieškovei ir *Aragonesas* prašymą pateikti informacijos, reikalingos Komisijos narių kolegijai teikiamam pasiūlymui pabaigti.

25 2011 m. gruodžio 19 d. rašte, atsakydamos į 2011 m. gruodžio 5 d. raštą, *Aragonesas* ir ieškovė Komisijai nurodė, kad, nors nepritaria jos požiūriui dėl 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) ieškovei sukeliamų padarinių, tam, kad susigrąžintų bent dalį 2008 m. sprendimu joms bendrai ir solidariai skirtos baudos, jos pateikia atsakymą į prašymą pateikti informacijos. Be to, jos nurodė, kad tas Komisijos raštas nedaro jokio poveikio jų teisinei padėčiai.

26 Visų pirma, 2012 m. sausio 23 d. raštu ieškovė Komisiją informavo, kad po to, kai buvo prijungta prie *Ercros*, t. y. nuo 2010 m. gegužės 31 d., *Aragonesas* nebeegzistavo. Antra, ji nurodė, kad nors *Aragonesas* liko bendrai ir solidariai atsakinga už inkriminuotą pažeidimą, kiek tai susiję su šio sprendimo 17 punkte minėtu Sprendimu *Aragonesas* (EU:T:2011:621), Bendrojo Teismo nepanaikintu laikotarpiu, pagal akcijų pirkimo sutartį, pasirašytą su *Ercros*, ši bendrovė viena ekonomiškai atsakinga už visos baudos, kuri gali būti skirta iš dalies keičiančiu sprendimu priėmus Sprendimą *Aragonesas* ir 23 punkte minėtą Sprendimą *Uralita* (EU:T:2011:622), sumokėjimą. Konkrečiai kalbant, tame rašte ieškovė nurodė:

„<…> *Uralita* visiškai pripažįsta savo atsakomybę už pažeidimą, darytą nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d., dėl kurio Komisija atliko tyrimą byloje 38.695 – Natrio chloratas.

Atsižvelgdama į tai, kas pasakyta, ir būdama suinteresuota, kad būtų priimtas keičiantis sprendimas, o laikinai sumokėta bauda kuo greičiau grąžinta, *Uralita* pareiškia, kad sutinka <...> būti pripažinta vienintele atsakinga už visos baudos, nustatytos keičiančiame sprendime už pažeidimo darymo laikotarpį, koks jis nustatytas [17 punkte minėtame Sprendime *Aragonesas* (EU:T:2011:621)], t. y. nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d., sumokėjimą, ir <...> bet koks iš dalies keičiantis sprendimas gali būti adresuojamas tik jai ir nereikia jokio kito procesinio dokumento, pakanka 2011 m. gruodžio 5 d. rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės.“

27 2012 m. kovo 27 d. Komisija priėmė sprendimą C(2012) 1965 *final*, kuriuo iš dalies keičiamas 2008 m. birželio 11 d. Sprendimas C(2008) 2626 *final* dėl procedūros pagal [SESV 101] straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.695 – Natrio chloratas) (toliau – ginčijamas sprendimas). Remiantis ginčijamu sprendimu, Komisija primindama bylos aplinkybes ir būtent tai, kad 23 punkte minėtu Sprendimu *Uralita* (EU:T:2011:622) Bendrasis Teismas atmetė visą ieškovės ieškinį dėl 2008 m. sprendimo, nusprendė, kad jai skirta 9 900 000 EUR bauda lieka galioti. Vis dėlto ginčijamo sprendimo 8 ir 9 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė:

„(8) Nors Bendrasis Teismas atmetė *Uralita* ieškinį dėl [2008 m.] sprendimo panaikinimo, atsižvelgdama į [17 punkte minėtu] Sprendimu *Aragonesas* [EU:T:2011:621] nustatytą dalinį panaikinimą, Komisija mano, kad tikslinga sumažinti *Uralita* pažeidimo darymo laikotarpio trukmę iki tokios, kokia nustatyta [minėtame] Sprendime *Aragonesas*, t. y. nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d.

(9) Be to, atsižvelgdama į ypatingas bylos aplinkybes ir visų pirma į 2012 m. sausio 23 d. rašte pateiktus *Uralita* pareiškimus <…> ir aplinkybę, kad *Uralita* Komisijai laikinai jau sumokėjo visą [2008 m. sprendimu skirtą] baudą per tame sprendime nustatytą terminą, Komisija nusprendė iš dalies pakeisti sprendimą, kiek jis priimtas dėl *Uralita* ir apie jį pranešta:

a) nustatyti trumpesnį dalyvavimo darant pažeidimą laikotarpį, t. y. nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d. ir

b) pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį nustatyti šį pakeistą pažeidimo laikotarpį atitinkančią baudą, už kurios sumokėjimą bus laikoma atsakinga *Uralita*.“

28 Apskaičiuodama naują ieškovei skirtą baudą Komisija taikė tuos pačius kriterijus kaip 2008 m. sprendime, išskyrus jos nustatytą su trukme susijusį dauginimo koeficientą 0,91, kad būtų įvertintas trumpesnis pažeidimo laikotarpis.

29 Dėl palūkanų, susidariusių už laikotarpį nuo tada, kai ieškovė laikinai sumokėjo 2008 m. sprendimu skirtą 9 900 000 EUR baudą, ginčijamo sprendimo 11 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė: „atsižvelgiant į tai, jog Bendrasis Teismas patvirtino [ieškovės] dalyvavimą darant pažeidimą 1998 m. sausio 28 d.–1998 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu, palūkanos, susikaupusios už baudą, kuri skiriama <...> pagal šį sprendimą <...> turi būti sumokėtos Komisijai, todėl Komisija šią sumą pasilieka“.

30 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje nustatyta:

„1 straipsnis

2008 m. sprendimas iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio h punktas pakeičiamas taip:

„h) *Uralita SA* – nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d.“

2) 2 straipsnio pirmos pastraipos f punktas pakeičiamas taip:

„f) *Uralita SA* – 4 231 000 EUR.“

2 straipsnis

Nuo 2008 m. rugsėjo 16 d. skaičiuojamos palūkanos už laikinai sumokėtą 4 231 000 EUR baudą lieka Komisijai.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas:

Uralita <...>“

31 2012 m. balandžio 3 d. Komisija ieškovei grąžino 5 981 569 EUR. Ši suma apskaičiuota iš 2008 m. sprendimu skirtos 9 900 000 EUR baudos (toliau – pradinė bauda) atėmus ginčijamu sprendimu skirtą 4 231 000 EUR baudą ir pridėjus už šių sumų skirtumą susikaupusias palūkanas, skaičiuojamas nuo tada, kai laikinai sumokėta pradinė bauda.

Procesas ir šalių reikalavimai

32 Ši byla buvo pradėta 2012 m. birželio 5 d. ieškovės Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu.

33 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį, kiek joje ieškovei skirta 4 231 000 EUR bauda,

— panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

34 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

35 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su SESV 266 straipsnio pažeidimu.

36 Komisija ginčija abiejų ieškovės pateiktų ieškinio pagrindų pagrįstumą. Iš esmės ji tvirtina, kad ieškinys, kiek jis grindžiamas pirmuoju pagrindu, nepriimtinas, nes ieškovė nesuinteresuota, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas.

Dėl priimtinumo

37 Komisija ginčija „[ieškovės] pareikšto ieškinio, kiek jis grindžiamas pirmuoju pagrindu“, priimtinumą. Iš esmės ji tvirtina, kad, pirma, byloje, kurioje priimtas 23 punkte minėtas Sprendimas *Uralita* (EU:T:2011:622), ieškovė nesirėmė pagrindu dėl Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo, neginčijo *Aragonesas* dalyvavimo darant inkriminuotą pažeidimą trukmės ir, antra, priėmus 23 punkte minėtą Sprendimą *Uralita* (EU:T:2011:622), dėl to sprendimo nebuvo pateiktas apeliacinis skundas, todėl 2008 m. sprendimas ieškovei, kiek juo jai skirta 9 900 000 EUR bauda, įsiteisėjo. Be to, Komisija teigia, kad, remdamasi Teisingumo Teismo praktika, ji neturėjo pareigos ieškovei taikyti 2008 m. sprendimo dalinio panaikinimo, nustatyto 17 punkte minėtame Sprendime *Aragonesas* (EU:T:2011:621). Taigi, atsižvelgiant į tai, kad ginčijamas sprendimas ne pakeičia, o tik iš dalies pakeičia 2008 m. sprendimą, pirma, ieškinio pagrindas dėl Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo pateiktas pavėluotai, todėl nepriimtinas, antra, netgi jeigu ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, ieškovė iš jo panaikinimo neturėtų jokios naudos, nes 2008 m. sprendimas vėl galiotų, todėl jai būtų skirta didesnė bauda nei skirtoji ginčijamu sprendimu. Taigi ieškovė neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo.

38 Toliau Komisija tvirtina, kad, pirma, 2011 m. gruodžio 19 d. rašte ieškovė aiškiai pareiškė sutikimą dėl to, kad ji vienintelė bus laikoma atsakinga už baudos, kuri jai gali būti skirta už laikotarpį nuo 1998 m. sausio 28 d. iki gruodžio 31 d., sumokėjimą, be to, nurodė suinteresuotumą, kad 2008 m. sprendimą iš dalies pakeičiantis sprendimas būtų kuo greičiau priimtas, ir, antra, per administracinę procedūrą, susijusią su ginčijamu sprendimu, ieškovė nesirėmė Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Todėl dabar ieškovė negali pagrįstai remtis suinteresuotumu dėl iš dalies pakeičiančio sprendimo panaikinimo.

39 Iš esmės ieškovė tvirtina, kad, atsižvelgiant į jos ieškinio dalyką, t. y. prašymą iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek pagal jo 1 straipsnio 2 dalį jai skirta 4 231 000 EUR bauda, ir į 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) jai sukeliamus teisinius padarinius, ji suinteresuota pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo. Šio suinteresuotumo nepanaikina 2012 m. sausio 23 d. rašte jos pateikti pareiškimai.

40 Pirmiausia pažymėtina, kad atsakydama į Bendrojo Teismo per posėdį užduotą klausimą, kuriuo buvo prašoma patikslinti pateikto reikalavimo dėl nepriimtinumo apimtį, Komisija nurodė, kad tas reikalavimas susijęs su pirmuoju ieškinio pagrindu. Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą reikalavimą reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šį patikslinimą.

41 Šiuo atžvilgiu dėl ieškinio dėl panaikinimo priimtinumo reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovė suinteresuota, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas. Toks suinteresuotumas reiškia, kad dėl šio akto panaikinimo ieškinį pareiškęs asmuo gali turėti naudos iš bylos baigties (šiuo klausimu žr. 2000 m. liepos 13 d. Sprendimo *Parlamentas / Richard*, C-174/99 P, Rink., EU:C:2000:412, 33 punktą; 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. / Komisija*, C-97/08 P, Rink., EU:C:2009:536, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2004 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *MCI / Komisija*, T-310/00, Rink., EU:T:2004:275, 44 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

42 Šiuo atveju pažymėtina, kad dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, Komisija iš esmės teigia, jog ieškovė nesuinteresuota ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalies panaikinimu. Todėl Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą reikalavimą dėl pirmojo ieškinio pagrindo reikia nagrinėti atsižvelgiant į nurodytą teismų praktiką.

43 Visų pirma pažymėtina, kad priimdama ginčijamą sprendimą, kaip matyti iš jo 8 ir 9 konstatuojamųjų dalių, Komisija nusprendė iš dalies pakeisti 2008 m. sprendimą, kad ieškovei būtų taikomi 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) sukelti padariniai. Šiuo tikslu, pirma, ginčijamo

sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje Komisija nusprendė nustatyti trumpesnį pažeidimo, kuriuo ieškovė kaltinama 2008 m. sprendime, darymo laikotarpį, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 8 konstatuojamosios dalies, šis laikotarpis sutaptų su 17 punkte minėtame Sprendime *Aragonesas* (EU:T:2011:621) nustatytu laikotarpiu, ir, antra, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje ji nusprendė sumažinti 2008 m. sprendimu ieškovei skirtą baudą, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 9 konstatuojamosios dalies b punkto, kad bauda atitiktų naujai nustatytą pažeidimo trukmę.

44 Antra, iš šio sprendimo 43 punkte konstatuotų aplinkybių išplaukia, kad ieškovė jai skirtame ginčijamame sprendime kaltinama tuo, kad naujai nustatytu laikotarpiu ji dalyvavo darant 2008 m. sprendime nurodytą pažeidimą, ir jai skiriama kitokio dydžio bauda nei nustatytoji 2008 m. sprendime. Taigi pateikdama pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovė siekia, kad būtų panaikinta ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalis, nes Komisija jai skyrė baudą pasibaigus Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytam senaties terminui. Ieškovė visai neginčija ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies, kiek joje nustatyta pažeidimo, kuriuo ji dabar kaltinama, trukmė, teisėtumo.

45 Trečia, akivaizdu, kad šioje byloje nagrinėjamas pažeidimas yra vienas tęstinis pažeidimas. Todėl, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalies antru sakiniu, šio reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas senaties terminas skaičiuoti pradedamas nuo dienos, kurią pažeidimas baigiasi. Šiuo atveju, nors pažeidimo, kuriuo ieškovė kaltinama 2008 m. sprendime, darymo laikotarpis baigėsi 2000 m. vasario 9 d., iš ginčijamo sprendimo matyti, kad naujasis pažeidimo, kuriuo ieškovė kaltinama tame sprendime, darymo laikotarpis baigėsi anksčiau, t. y. 1998 m. gruodžio 31 d., kaip šalys tai pripažino atsakydamos į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą.

46 Taigi, kadangi Komisija pakeitė pažeidimo darymo trukmę, kuriuo ieškovė iš pradžių kaltinta 2008 m. sprendime, ji nustatė naują datą, nuo kurios pradedamas skaičiuoti Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas senaties terminas, todėl ji neteisingai kaltina ieškovę dėl to, kad grįsdama ieškinį dėl panaikinimo ji pateikė pirmąjį ieškinio pagrindą, susijusį su to straipsnio pažeidimu, nors tokio pagrindo ji nebuvo nurodžiusi byloje, kurioje priimtas 23 punkte minėtas Sprendimas *Uralita* (EU:T:2011:622).

47 Ketvirta, negalima pritarti Komisijos argumentui, kad jeigu būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, tai reikštų, kad, kadangi 2008 m. sprendimas ieškovės atžvilgiu įsiteisėjo, jo 2 straipsnio f punktas, kiek jame ieškovei skirta 9 900 000 EUR bauda, liktų galioti, todėl ieškovė iš tokio panaikinimo neturėtų naudos. Iš tikrųjų iš ginčijamo sprendimo motyvų matyti, jog Komisija nusprendė nustatyti trumpesnę pažeidimo, kuriuo ieškovė kaltinama 2008 m. sprendime, darymo trukmę, ir tam nereikia nagrinėti klausimo, ar Komisija ieškovei turėjo taikyti 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) sukeltus padarinius, kaip nurodyta šio sprendimo 43 punkte.

48 Taigi, jeigu Bendrasis Teismas priims ieškinį, remdamasis pirmuoju ieškinio pagrindu, o šis pagrindas pateiktas tik dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalies, tas sprendimas bus iš dalies panaikintas tik tiek, kiek jis susijęs su 2008 m. sprendime ieškovei nustatytu nauju skiriamos baudos dydžiu, bet ne tiek, kiek jis susijęs su nauju pažeidimo, kuriuo kaltinama ieškovė, darymo laikotarpiu, pagal kurį nustatomas Komisijos įgaliojimų skirti baudą senaties terminas. Todėl vertinant pirmojo ieškinio pagrindo priimtinumą negalima preziumuoti, kad, priėmus teismo sprendimą dėl ginčijamo sprendimo dalinio panaikinimo, remiantis šiuo ieškinio pagrindu, vėl galiotų 2008 m. sprendimu ieškovei skirta bauda, turint omenyje Komisijos pareigą imtis būtinų priemonių šiam sprendimui įvykdyti pagal SESV 266 straipsnį, kiek tai susiję būtent su jos įgaliojimais ieškovei skirti baudą atsižvelgiant į naują pažeidimo laikotarpį, nustatytą ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje (žr. Sprendimo *CAS Succhi di Frutta / Komisija*, T-191/96 ir T-106/97, Rink., EU:T:1999:256, 62 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

49 Vadinasi, ginčijamo sprendimo dalinis panaikinimas, remiantis pirmuoju ieškinio pagrindu, ieškovei suteiktų naudos, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 41 punkte minėtą teismų praktiką. Todėl reikia nuspręsti, kad pirmasis ieškinio pagrindas priimtinas.

50 Šios išvados nepakeičia Komisijos argumentas, kad 2011 m. gruodžio 19 d. rašte ieškovė aiškiai išreiškė savo sutikimą dėl to, kad ji vienintelė bus laikoma atsakinga už baudos, kuri jai gali būti skirta 2008 m. sprendimą iš dalies pakeičiančiu sprendimu už nustatytą naują pažeidimo darymo laikotarpį, sumokėjimą. Iš tikrųjų, priešingai, nei teigia Komisija, iš 2011 m. gruodžio 19 d. rašto nematyti, kad ieškovė jame išreiškė tokį sutikimą. Tame rašte ieškovė pateikė pastabas dėl priemonių, kurių Komisija ketino imtis, atsižvelgdama į 17 punkte minėtą Sprendimą *Aragonesas* (EU:T:2011:621) ir 23 punkte minėtą Sprendimą *Uralita* (EU:T:2011:622), būtent kiek tai susiję su jai priklausančios bent dalies pradinės baudos grąžinimu.

51 Tačiau reikia konstatuoti, kad 2012 m. sausio 23 d. raštu ieškovė Komisiją informavo, jog ji viena prisiima finansinę atsakomybę už visos baudos, kuri jai gali būti skirta 2008 m. sprendimą iš dalies keičiančiu sprendimu, atsižvelgiant į priimtus 17 punkte minėtą Sprendimą *Aragonesas* (EU:T:2011:621) ir 23 punkte minėtą Sprendimą *Uralita* (EU:T:2011:622), sumokėjimą.

52 Vis dėlto, remiantis teismų praktika, nors tai, kad įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai pripažįsta faktines ar teisines aplinkybes per Komisijos vykdomą administracinę procedūrą, gali būti papildomas įrodymas vertinant ieškinio pagrįstumą, toks pripažinimas negali riboti teisės pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme, kurią fizinis ar juridinis asmuo turi pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, įgyvendinimo. Nesant šiuo tikslu aiškiai įtvirtinto teisinio pagrindo, toks apribojimas prieštarautų pagrindiniams teisėtumo ir teisės į gynybą užtikrinimo principams. Be to, reikia pažymėti, kad teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje, kuris pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą turi tokią pačią teisinę galią kaip Sutartys. Pagal šios chartijos 52 straipsnio 1 dalį bet koks šioje chartijoje pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatyme (2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Knauf Gips / Komisija*, C-407/08 P, Rink., EU:C:2010:389, 90 ir 91 punktai).

53 Šiuo atveju reikia konstatuoti, jog faktinė aplinkybė, kad ieškovė 2012 m. sausio 23 d. raštu Komisiją informavo, kad ji viena prisiima ekonominę atsakomybę už visos baudos, kuri jai gali būti skirta už nagrinėjamą pažeidimą, sumokėjimą, negali būti aiškinama taip, kad ji atsisakė teisės remtis Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatomis dėl galimo Komisijos įgaliojimų jai skirti tokią baudą senaties termino pasibaigimo. Iš to rašto matyti tik tai, kad ieškovė sutiko viena prisiimti atsakomybę už galimos Komisijos skirtos baudos sumokėjimą.

54 Be to, reikia konstatuoti, kad 2011 m. gruodžio 19 d. rašte ieškovė aiškiai nurodė, kad tas raštas nedaro poveikio jos teisinei padėčiai.

55 Taigi, siekiant ginčyti pirmojo ieškinio pagrindo priimtinumą, ieškovės atžvilgiu negalima remtis nei 2011 m. gruodžio 19 d., nei 2012 m. sausio 23 d. raštais.

56 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą reikalavimą dėl pirmojo ieškinio pagrindo nepagrįstumo ir nagrinėti šią bylą iš esmės.

Dėl esmės

57 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovė Komisiją kaltina tuo, kad, pirma, ji pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punktą, nes jai skyrė naują baudą pasibaigus tame straipsnyje nustatytam senaties terminui, ir, antra, padarė teisės klaidą, nes ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nusprendė pasilikti palūkanas, susikaupusias nuo laikino pradinės baudos sumokėjimo už baudos dalį, atitinkančią to sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą naują baudos dydį.

58 Konkrečiau kalbant, pirma, ieškovė tvirtina, kad pagal ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį Komisija nustatė trumpesnį *Uralita* padaryto pažeidimą laikotarpį, kad jis atitiktų tą, kurį Bendrasis Teismas nustatė 17 punkte minėtame Sprendime *Aragonesas* (EU:T:2011:621), t. y. nuo 1998 m. sausio 28 d. iki gruodžio 31 d.

59 Taigi, visų pirma, pagal Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalį inkriminuotas pažeidimas kvalifikuotas kaip tęstinis, todėl 5 metų senaties terminas pradedamas skaičiuoti nuo 1998 m. gruodžio 31 d.

60 Be to, 2003 m. kovo 28 d. EKA prašymas atleisti nuo baudos ar ją sumažinti ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Komisijos sprendimas jai taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos pagal 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 15 dalį nėra aplinkybės, galinčios nutraukti senaties termino eigos skaičiavimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 dalį. Šiuo atveju ieškovė pažymi, kad iš Komisijos sprendimų praktikos matyti, jog taikydama tą pranešimą senaties termino skaičiavimą nutraukiančiu aktu ji pripažįsta pirmąjį prašymą pateikti informacijos. 2008 m. sprendimo 492 konstatuojamojoje dalyje Komisija 2004 m. rugsėjo 10 d. priimtą prašymą pateikti informacijos pripažino įvykiu, galinčiu nutraukti senaties termino skaičiavimą nagrinėjamoje byloje. Ši Komisijos praktika jai neleidžia kaip senaties termino skaičiavimą nutraukiančio akto nurodyti kitos rūšies akto, pavyzdžiui, sprendimo taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos.

61 Galiausiai, atsižvelgiant į tai, kad nebuvo jokio kito senaties termino skaičiavimą nutraukiančio įvykio, Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas senaties terminas baigėsi 2003 m. gruodžio 31 d.

62 Todėl ieškovė mano, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punktą, nes ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje jai skyrė baudą už to sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos trukmės pažeidimą.

63 Antra, ieškovė teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog buvo pasibaigęs senaties terminas, per kurį Komisija ginčijamu sprendimu jai galėjo skirti naują baudą, pagal to sprendimo 2 straipsnį ji neteisėtai pasiliko palūkanas, priskaičiuotas nuo laikino pradinės baudos sumokėjimo už šios baudos dalį, atitinkančią to sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą naują baudos dydį, t. y. 4 231 000 EUR.

64 Trečia, dublike ieškovė pirmiausia teigia, kad, siekiant atsakyti į klausimą, ar pagal Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnį buvo pasibaigęs senaties terminas, per kurį Komisija galėjo jai skirti baudą, todėl turėjo teisę pasilikti palūkanas, priskaičiuotas nuo laikino pradinės baudos sumokėjimo už šios baudos dalį, atitinkančią ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą naują baudos dydį, reikia išsiaiškinti, ar 2008 m. sprendimo dalinis panaikinimas 17 punkte minėtu Sprendimu *Aragonesas* (EU:T:2011:621) jai sukelia padarinių. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad atsižvelgiant į tai, jog ji pripažinta bendrai ir solidariai atsakinga už inkriminuotą pažeidimą tik dėl *Aragonesas* neteisėto elgesio vien dėl to, kad pastarajai darė lemiamą įtaką ir perėmė EIA teises ir pareigas, 2008 m. sprendimo dalinis panaikinimas 17 punkte minėtu Sprendimu *Aragonesas* (EU:T:2011:621) jai sukelia padarinių. Todėl ieškovė gali pasinaudoti galima jai ir *Aragonesas* bendrai ir solidariai skirtos vienos baudos skyrimo senatimi.

65 Toliau ieškovė mano, jog ginčijamame sprendime Komisija jai skyrė naują baudą, atsižvelgdama į tai, kad 17 punkte minėtame Sprendime *Aragonesas* (EU:T:2011:621) Bendrasis Teismas panaikino visą 2008 m. sprendimu jai bendrai ir solidariai su *Aragonesas* skirtą baudą. Todėl ginčijamam sprendimui taikomos visos Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnyje nustatytos su senaties terminu susijusios taisyklės.

66 Galiausiai, net jeigu senaties terminas nutrūko 2003 m. rugsėjo 30 d., kai Komisija priėmė sprendimą EKA taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos, be to, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 6 dalyje nustatytą senaties termino sustabdymą, ginčijamu sprendimu nustatytos baudos skyrimo senaties terminas turėjo sueiti pasibaigus šio reglamento 25 straipsnio 5 dalyje nustatytam maksimaliam 10 metų senaties terminui.

67 Komisija ginčija visus pirmajam ieškinio pagrindui pagrįsti pateiktus argumentus.

68 Pirmiausia Bendrasis Teismas konstatuoja, kad pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas dviem kaltinimais ir jie abu susiję su teisės klaida. Dėl antro kaltinimo iš ieškinio pareiškimo matyti, kad ieškovė nenurodė teisės normos, kurią, kaip ji teigia, pažeidė Komisija dėl to, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nusprendė pasilikti palūkanas, priskaičiuotas nuo laikino pradinės baudos sumokėjimo už šios baudos dalį, atitinkančią to sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą naują baudos dydį.

69 Vis dėlto iš pradžių reikia pažymėti, kad antrajame ieškinio pagrinde ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė SESV 266 straipsnį iš esmės dėl to, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nusprendė pasilikti ieškovei skirtos naujos baudos sumą ir nuo tos sumos susikaupusias palūkanas, priskaičiuotas nuo laikino pradinės baudos sumokėjimo, todėl ji nesiėmė visų reikiamų priemonių dėl 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) sukeliamų padarinių.

70 Tačiau teismo posėdyje atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą dėl ieškinio antrojo pagrindo apimties ieškovė pripažino, kaip užfiksuota posėdžio protokole, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnis susijęs tik su palūkanomis, priskaičiuotomis už naują baudos dydį, nustatytą to sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje. Todėl antrasis ieškinio pagrindas aiškintinas taip, kad ieškovė ginčija tik tai, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje Komisija nusprendė pasilikti nuo laikino pradinės baudos sumokėjimo priskaičiuotas palūkanas už šios baudos dalį, atitinkančią to sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą naują baudos dydį.

71 Atsižvelgiant į pateiktus argumentus, reikia konstatuoti, kad pirmajam ieškinio pagrindui pagrįsti pateiktas antras kaltinimas tapatus argumentams, kuriuos ieškovė pateikė grįsdama antrąjį ieškinio pagrindą dėl SESV 266 straipsnio pažeidimo. Taigi ieškinio pirmojo pagrindo antrą kaltinimą reikia aiškinti atsižvelgiant į antrąjį ieškinio pagrindą, todėl reikia nuspręsti, kad tuo kaltinimu ieškovė nurodo SESV 266 straipsnio pažeidimą. Tada, atsižvelgiant į ieškinio pirmojo pagrindo antro kaltinimo ir ieškinio antrojo pagrindo dalyko tapatumą, nes jais abiem siekiama, kad būtų konstatuotas SESV 266 straipsnio pažeidimas, juos reikia nagrinėti kartu. Galiausiai, iš pirmojo ieškinio pagrindo formuluotės iš esmės matyti, kad antra to ieškinio pagrindo dalis grindžiama išvada dėl jo pirmos dalies pagrįstumo. Anot ieškovės, tik todėl, kad buvo pasibaigęs senaties terminas, per kurį Komisija galėjo jai skirti naujo dydžio baudą, ji neteisėtai pasiliko palūkanas, priskaičiuotas nuo laikino pradinės baudos sumokėjimo už šios baudos dalį, atitinkančią ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje nustatytą naują skirtos baudos dydį. Todėl reikia manyti, kad antrasis ieškinio pagrindas ir ieškinio pirmojo pagrindo antras kaltinimas grindžiami Bendrojo Teismo padaryta išankstine išvada dėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmos dalies pagrįstumo.

72 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmo kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, pažymėtina, kad juo iš esmės siekiama, kad Bendrasis Teismas konstatuotų, jog buvo suėjęs senaties terminas, per kurį Komisija ieškovei galėjo skirti baudą.

73 Pirma, reikia nurodyti, kad pirmojo ieškinio pagrindo pirma dalis grindžiama prielaida, kad 17 punkte minėtu Sprendimu *Aragonesas* (EU:T:2011:621) Bendrasis Teismas panaikino visą 2008 m. sprendimo 2 straipsnio f punktą, todėl ginčijamas sprendimas yra Komisijos priimtas naujas sprendimas ieškovei skirti baudą.

74 Ši prielaida yra klaidinga. Iš 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) rezoliucinės dalies 2 punkto aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas panaikino 2008 m. sprendimo 2 straipsnio f punktą „tiek, kiek jame nustatyta 9 900 000 eurų bauda“. Taigi 2008 m. sprendimo 2 straipsnio panaikinimas yra dalinis dėl vartojamų žodžių „tiek, kiek“, todėl šis panaikinimas ribojamas nustatytu baudos dydžiu ir nesiejamas su Komisijos sprendimu skirti baudą.

75 Šį 2008 m. sprendimo 2 straipsnio f punkto aiškinimą patvirtina 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) motyvavimas, pateiktas jo 247, 258, 302 ir 303 punktuose, kurie cituojami šio sprendimo 18–21 punktuose.

76 Todėl iš 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) rezoliucinės ir motyvuojamosios dalių matyti, kad Bendrasis Teismas panaikino 2008 m. sprendimo 2 straipsnio f punktą tik tiek, kiek Komisija jame nustatė baudos dydį. Bendrasis Teismas tikrai nepanaikino to straipsnio tiek, kiek Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalimi, jame nusprendė *Aragonesas* ir ieškovei bendrai ir solidariai skirti baudą.

77 Priešingai, nei teigia ieškovė, ginčijamame sprendime Komisija nepriėmė naujo sprendimo jai skirti baudą. Iš tikrųjų to sprendimo tikslas ir poveikis – palikti galioti 2008 m. sprendimu dalį ieškovei iš pradžių skirtos baudos, t. y. 4 231 000 EUR, kuri nurodyta ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies f punkte. Taigi tam, kad būtų įvertintas pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su Komisijos įgaliojimų ieškovei skirti baudą senaties terminu, pagrįstumas, reikia atsižvelgti į datą, kai Komisija nusprendė ieškovei skirti baudą, t. y. į 2008 m. sprendimo priėmimo datą, būtent 2008 m. birželio 11 d., o ne ginčijamo sprendimo, kuriuo siekta, kaip matyti iš paties sprendimo, imtis priemonių dėl 17 punkte minėto Sprendimo *Aragonesas* (EU:T:2011:621) ieškovei sukeltų padarinių, priėmimo datą.

78 Antra, dėl Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyto senaties termino primintina, kad, remiantis šiuo straipsniu, siejamu su šio reglamento 23 straipsnio 2 dalies a punktu, Komisijai suteiktai teisei įmonėms, kurios tyčia ar dėl neatsargumo padarė SESV 101 straipsnio pažeidimų, skirti baudas taikomas penkerių metų senaties terminas.

79 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalį senaties terminas skaičiuojamas nuo dienos, kurią padarytas pažeidimas. Tačiau šioje dalyje nurodyta, kad tęstinių ar pakartotinių pažeidimų atvejais skaičiuoti pradedama nuo dienos, kurią pažeidimas baigiasi.

80 Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 dalies a punkte nurodyta, kad tą senaties terminą nutraukia bet koks Komisijos ar valstybės narės konkurencijos institucijos veiksmas, atliktas pažeidimo tyrimo ar bylos tikslais, t. y., be kita ko, Komisijos rašytinis prašymas pateikti informacijos; senaties terminas nutraukiamas tą dieną, kurią apie tokį veiksmą pranešama bent vienai darant pažeidimą dalyvavusiai įmonei ar įmonių asociacijai.

81 Remiantis Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 4 dalimi, senaties termino nutraukimas taikomas „visoms“ darant pažeidimą dalyvavusioms įmonėms ar įmonių asociacijoms (2012 m. birželio 27 d. Sprendimo *Bolloré / Komisija*, T-372/10, Rink., EU:T:2012:325, 201 punktas).

82 Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 5 dalies pirmame sakinyje konkrečiai nustatyta, kad kiekvieno nutraukimo atveju terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo.

83 Šiuo atveju, pirma, šalys neginčija, kad inkriminuotas vienas ir tęstinis pažeidimas. Todėl, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalies antru sakiniu, to reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas senaties terminas pradedamas skaičiuoti „nuo dienos, kurią pažeidimas baigiasi“, t. y., kaip konstatuota šio sprendimo 45 punkte, nuo 1998 m. gruodžio 31 d. Kadangi nebuvo senaties terminą nutraukiančių veiksmų, Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas 5 metų senaties terminas iš esmės turėjo sueiti 2003 m. gruodžio 31 d.

84 Antra, reikia išnagrinėti, ar, kaip tvirtina Komisija, Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą 5 metų senaties terminą iki 2003 m. gruodžio 31 d. nutraukė Komisijos veiksmai, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 25 straipsnio 3 dalį.

85 Šiuo aspektu primintina, kad, remiantis teismų praktika, iš Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 ir 4 dalių matyti, kad, jeigu įmonė dalyvavo darant pažeidimą, t. y. jeigu ši įmonė ginčijamame sprendime taip apibūdinama, jos atžvilgiu nutrūksta senaties terminas dėl pranešimo apie tyrimo ar bylos aktą bent jau vienai įmonei (jai arba kitai), kuri taip pat apibūdinta kaip dalyvavusi darant pažeidimą. Senaties terminą nutraukiantys veiksmai turi *erga omnes* poveikį visoms darant nagrinėjamą pažeidimą dalyvavusioms įmonėms (šiuo klausimu žr. 81 punkte minėto Sprendimo *Bolloré / Komisija*, EU:T:2012:325, 201, 205 ir 211 punktus).

86 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime nurodyta, jog ieškovė dalyvavo darant pažeidimą. Todėl, jeigu šioje byloje bus nustatyti senaties terminą nutraukiantys veiksmai, jais bus galima remtis prieš ieškovę.

87 Be to, reikia kelti klausimą, ar, kaip tvirtina Komisija, jos 2003 m. rugsėjo 30 d. sprendimas EKA taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos pagal 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 15 dalį turi būti pripažįstamas senaties terminą nutraukiančiu aktu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 dalį.

88 Šiuo atžvilgiu primintina, kad, pirma, pagal teismų praktiką Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 dalyje pateiktas išvardijimas, prieš kurį vartojami žodžiai „visų pirma“, tikrai nėra išsamus ir šioje nuostatoje senaties termino nutraukimas nesiejamas su veiksmais, apie kuriuos pranešta, ar rašytiniu įgaliojimu atlikti patikrinimą (pagal analogiją žr. 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink., EU:C:2002:582, 141 ir 162 punktus) ir, antra, atsižvelgiant į tai, kad senaties termino nutraukimas yra penkerių metų senaties termino taisyklės išimtis, jis turi būti aiškinamas siaurai (2003 m. kovo 19 d. Sprendimo *CMA CGM ir kt. / Komisija*, T-213/00, Rink., EU:T:2003:76, 484 punktas).

89 Be to, iš Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 dalies pirmo sakinio matyti, jog tam, kad būtų nutrauktas senaties terminas, kaip tai suprantama pagal šį reglamentą, Komisijos veiksmai turi būti atlikti būtent „pažeidimo tyrimo ar bylos tikslais“.

90 Dėl Komisijos įgyvendinamos atleidimo nuo baudų politikos Teisingumo Teismas nusprendė, kad atleidimo nuo baudų programos yra naudingos priemonės siekiant veiksmingai nustatyti ir nutraukti konkurencijos nuostatų pažeidimus ir jos taip padeda siekti tikslo veiksmingai taikyti SESV 101 ir 102 straipsnius (2011 m. birželio 14 d. Sprendimo *Pfleiderer*, C-360/09, Rink., EU:C:2011:389, 25 punktas).

91 Be to, Bendrasis Teismas nusprendė, kad „baudų sumažinimo programa siekiama ištirti, bausti ir atgrasyti nuo veiksmų, laikomų pačiais sunkiausiais SESV 101 straipsnio pažeidimais“ (2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Deltafina / Komisija*, T-12/06, Rink., EU:T:2011:441, 107 punktas).

92 Bendrasis Teismas nusprendė ir tai, kad 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 punkte išdėstytus reikalavimus įvykdžiusiai įmonei taikomas sąlyginis atleidimas nuo baudų jai sukuria per administracinę procedūrą taikomą ypatingą procesinį statusą, kuris turi tam tikrų teisinių pasekmių (91 punkte minėto Sprendimo *Deltafina / Komisija*, EU:T:2011:441, 114 punktas).

93 Kaip matyti iš 91 punkte minėto Sprendimo *Deltafina / Komisija* (EU:T:2011:441) 103–118 punktų, susijusių su Komisijos įgyvendinama atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programa, prašymą atleisti nuo baudų ar jas sumažinti pateikusiam subjektui taikomas sąlyginis atleidimas nuo baudos padeda užtikrinti visišką tos programos veiksmingumą, nes juo siekiama taikyti palankų požiūrį

įmonėms, kurios bendradarbiauja su Komisija, kai ši atlieka tyrimus dėl slaptų kartelių, t. y. veiksmų, kurie laikomi pačiais sunkiausiais SESV 101 straipsnio pažeidimais (91 punkte minėto Sprendimo *Deltafina / Komisija*, EU:T:2011:441, 103 ir 105 punktai). Todėl įmonėms, kurios aktyviai ir noriai bendradarbiauja atliekant tyrimą ir taip palengvina Komisijos užduotį nustatyti konkurencijos taisyklių pažeidimus ir nubausti už juos, gali būti taikomas palankus požiūris, kiek tai susiję su baudomis, kurios priešingu atveju joms būtų skirtos, jei tos įmonės įvykdo 2002 m. pranešime dėl bendradarbiavimo išdėstytus reikalavimus (91 punkte minėto Sprendimo *Deltafina / Komisija*, EU:T:2011:441, 108 punktas).

94 Be to, reikia priminti, kad 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 8 dalyje nustatyta:

„Komisija suteikia įmonei atleidimą nuo baudų, kurios kitaip jai grėstų, jeigu:

a) įmonė pirmoji pateikia įrodymus, kurie, Komisijos nuomone, leidžia jai priimti sprendimą pradėti tyrimą pagal Reglamento Nr. 17 14 straipsnio 3 dalį dėl įtariamo kartelio, darančio įtaką Bendrijai; arba

b) įmonė pirmoji pateikia įrodymus, kurie, Komisijos nuomone, leidžia nustatyti [SESV 101] straipsnio pažeidimą dėl įtariamo kartelio, darančio įtaką Bendrijai.“

95 Pagal 2002 m. pranešimo 11 dalies a–c punktus:

„Be sąlygų, nurodytų 8 dalies a punkte ir 9 dalyje arba atitinkamai 8 dalies b punkte ir 10 dalyje, bet kokiu atveju reikia įvykdyti visas toliau išvardytas sąlygas norint gauti atleidimą nuo baudos:

a) jeigu įmonė be išlygų, be pertrūkio ir operatyviai bendradarbiauja su Komisija per administracines procedūras ir suteikia Komisijai visus turimus įrodymus arba įrodymus, kuriuos ji gali gauti, dėl įtariamo pažeidimo ir, pirmiausia, ji pasilieka Komisijos žinioje ir negaišdama atsako į bet kokį klausimą, kuris gali padėti nustatyti minėtus faktus;

b) įmonė nutraukia savo dalyvavimą darant įtariamą pažeidimą įrodymų pagal atitinkamai 8 dalies a arba 8 dalies b punktus pateikimo metu;

c) įmonė nevertė kitų įmonių dalyvauti neteisėtoje veikloje.“

96 Atsižvelgiant į šio sprendimo 90–95 punktuose pateiktus argumentus pirmiausia reikia pažymėti, kad atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programa tiesiogiai padeda užtikrinti persekiojimo už Europos Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimus politikos, už kurią atsakinga Komisija, visišką veiksmingumą. Be to, sprendimas prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusiam subjektui taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos patvirtina, kad jo prašymas atitinka iš anksto keliamus reikalavimus, kad pasibaigus administracinei procedūrai tam tikromis sąlygomis jis būtų galutinai atleistas nuo baudos. Sprendimu taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusiam subjektui suteikiamas procesinis statusas įpareigoja jį, kad būtų galutinai atleistas nuo baudos, elgtis pagal 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo 11 dalies a–c punktuose nustatytus reikalavimus, kol Komisija priims galutinį sprendimą. Konkrečiai kalbant, toks prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusio subjekto elgesys reiškia, kad, pirma, jis turi pareigą visiškai, nepertraukiamai ir operatyviai bendradarbiauti su Komisija per visą administracinę procedūrą ir, antra, pateikti Komisijai visus turimus įrodymus arba įrodymus, kuriuos jis gali gauti apie įtariamą pažeidimą.

97 Todėl sprendimas prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusiam subjektui taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos dėl suteikiamo tokio procesinio statuso turi esminę reikšmę, kad Komisija galėtų tirti įtariamą pažeidimą ir už jį nubausti. Taigi reikia pripažinti, kad šie Komisijos procedūros veiksmai atliekami pažeidimo tyrimo ar bylos tikslais, kaip tai suprantama pagal Reglamento

Nr. 1/2003 25 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį, todėl gali būti kvalifikuojami kaip senaties terminą nutraukiantys veiksmai. Kaip priminta šio sprendimo 85 punkte, tokie senaties terminą nutraukiantys veiksmai turi *erga omnes* poveikį visoms darant nagrinėjamą pažeidimą dalyvavusioms įmonėms.

98 Atsižvelgiant į 97 punkte padarytą išvadą, reikia konstatuoti, kad šioje byloje senaties terminą, kuris ieškovei pradedamas skaičiuoti nuo 1998 m. gruodžio 31 d., nutraukė po 4 metų ir 9 mėn. priimtas 2003 m. rugsėjo 30 d. Komisijos sprendimas EKA taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos. Dėl šios priežasties nuo to sprendimo priėmimo senaties terminas pradėtas skaičiuoti iš naujo, o po 11 mėnesių ir 10 dienų vėl nutrūko dėl 2004 m. rugsėjo 10 d. Komisijos prašymo pateikti informacijos, išsiųsto būtent *Aragonesas*. Taigi senaties terminas vėl pradėtas skaičiuoti iš naujo, kol 2008 m. birželio 11 d., t. y. po 3 metų ir 9 mėn., buvo priimtas 2008 m. sprendimas. Turint omeny šio sprendimo 77 punkte padarytą išvadą, kad reikia atsižvelgti į datą, kai Komisija nusprendė ieškovei skirti baudą, t. y. į 2008 m. sprendimo priėmimo datą, būtent 2008 m. birželio 11 d., 2008 m. sprendimas tiek, kiek dalis jo sukeliamų padarinių, t. y. dėl 4 231 000 EUR baudos, liko galioti priėmus ginčijamą sprendimą, priimtas per Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą penkerių metų senaties terminą.

99 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentas, kad 2008 m. sprendimo 492 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė pirmąjį 2004 m. rugsėjo 10 d. prašymą pateikti informacijos kaip aktą, kuriuo nutrauktas senaties terminas šioje byloje. Iš tikrųjų tai, kad Komisija šį aktą nurodė 2008 m. sprendime, dabar jai netrukdo remtis ankstesniu aktu, kaip antai 2003 m. rugsėjo 30 d. sprendimu, kurį ji taip pat laiko galėjusiu nutraukti tą senaties terminą. Iš tos konstatuojamosios dalies aiškiai matyti, kad, anot Komisijos, senaties terminas buvo nutrauktas „vėliausiai“ 2004 m. rugsėjo 10 d. Taigi Komisija visiškai neatmetė galimybės, kad ir kiti aktai, ankstesni nei 2004 m. rugsėjo 10 d. prašymas pateikti informacijos, pavyzdžiui, 2003 m. rugsėjo 30 d. sprendimas EKA taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos, galėjo nutraukti senaties termino eigos skaičiavimą.

100 Be to, ieškovė neteisingai nurodo, kad Komisija, remdamasi iki šiol taikyta savo praktika, turėjo nustatyti, kad senaties termino skaičiavimą nutraukęs aktas buvo pirmasis prašymas pateikti informacijos, kurį ji 2004 m. rugsėjo 10 d. išsiuntė vienai iš 2008 m. sprendimo adresačių. Kaip matyti iš visų 84–97 punktuose pateiktų motyvų, Komisijos veiksmai kvalifikuojami kaip senaties termino skaičiavimą nutraukiantys veiksmai, remiantis taikomais norminiais teisės aktais, t. y. šiuo atveju Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsniu, kaip galiausiai jį išaiškino Sąjungos teismas. Todėl ankstesnė Komisijos praktika, kurią nurodo ieškovė, Sąjungos teismo kontroliuojamai Komisijai netrukdo nustatyti kitų rūšių senaties termino skaičiavimą nutraukiančių aktų nei pirmasis prašymas pateikti informacijos.

101 Trečia, dėl dublike ieškovės pateikto ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 5 dalies pažeidimu, primintina, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnį ieškinyje, be kita ko, turi būti nurodyta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nepaisant terminologijos klausimų, ši santrauka turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, prireikus – be papildomos informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad esminės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis grindžiamas, būtų nurodytos bent jau glaustai, bet nuosekliai ir suprantamai pačiame ieškinio tekste (žr. 2006 m. rugsėjo 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Roquette Frères / Komisija*, T-322/01, Rink., EU:T:2006:267, 208 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką bet koks ieškinio pagrindas, kuris nepakankamai aiškiai suformuluotas ieškinyje, turi būti laikomas nepriimtinu. Analogiški reikalavimai taikomi tada, kai grindžiant ieškinio pagrindą pateikiamas kaltinimas. Viešosios tvarkos išlyga grindžiamas nepriimtinumo pagrindas prireikus gali būti iškeltas Bendrojo Teismo iniciatyva (žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Honeywell / Komisija*, T-209/01, Rink., EU:T:2005:455, 54 ir 55 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką).

102 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad ieškinyje ieškovė bent iš esmės visai nenurodė Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 5 dalies pažeidimo dėl to, kad jame nustatytas maksimalus 10 metų senaties terminas, per kurį Komisija gali skirti baudą. Todėl, kaip tvirtina Komisija, dubliko pateikimo etape nurodytą ieškinio pagrindą dėl Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 5 dalies pažeidimo reikia atmesti kaip nepriimtiną.

103 Papildomai reikia konstatuoti, kad bet kuriuo atveju tas ieškinio pagrindas akivaizdžiai nepagrįstas. Iš tikrųjų Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 5 dalyje nustatyto 10 metų senaties termino eiga prasidėjo 1998 m. gruodžio 31 d. ir turėjo baigtis ne anksčiau kaip 2008 m. gruodžio 31 d. tuo atveju, jeigu jis nebuvo sustabdytas pagal šio reglamento 25 straipsnio 6 dalį. Tačiau reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 77 punkto, 2008 m. sprendimas, kurio dalis, t. y. dėl 4 231 000 EUR baudos, liko galioti priėmus ginčijamą sprendimą, buvo priimtas 2008 m. birželio 11 d., vadinasi, likus daugiau nei 6 mėnesiams iki 2008 m. gruodžio 31 d., ir tam nereikia skaičiuoti galimo senaties termino sustabdymo trukmės.

104 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ieškinio pirmojo pagrindo pirmą kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

105 Atsižvelgiant į šio sprendimo 71 punkte pateiktus argumentus dėl sąsajos tarp, pirma, ieškinio pirmojo pagrindo pirmo kaltinimo ir, antra, ieškinio pirmojo pagrindo antro kaltinimo ir ieškinio antrojo pagrindo, kadangi ieškinio pirmojo pagrindo pirmą kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą, reikia atmesti visą ieškinį, ir tam nereikia priimti sprendimo dėl ieškinio pirmojo pagrindo antro kaltinimo ar ieškinio antrojo pagrindo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

106 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Corporación Empresarial de Materiales de Construcción, SA* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Paskelbta 2015 m. spalio 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.